

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Z., s.r.o.**, so sídlom v B., proti povinnému **A. T.**, bývajúcemu v D., zastúpenému JUDr. I. M., advokátkou so sídlom v K., o **vymoženie 435,67 €**, vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 3 Er 2386/2008, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. apríla 2009, sp. zn. 8 CoE 45/2009, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 30. apríla 2009, sp. zn. 8 CoE 45/2009 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Partizánske uznesením z 18. februára 2009 č.k. 3 Er 2386/2008-45 zamietol námietky povinného proti exekúcii pre vymoženie 435,67 € (13 125 Sk) na základe platobného výmeru P. v konkurze z 25. mája 2005 číslo X.. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že povinným namietané skutočnosti nastali pred vznikom exekučného titulu a povinný neuviedol žiaden z dôvodov, ktorý nastal po vzniku exekučného titulu a spôsobil by zánik vymáhaného nároku, alebo by bránil jeho vymáhateľnosti, resp. spôsobil neprípustnosť exekúcie (§ 50 ods. 1 Exekučného poriadku).

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie povinného uznesením z 30. apríla 2009, sp. zn. 8 CoE 45/2009 jeho odvolanie odmietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odvolanie nie je prípustné, nakoľko z osobitného zákona (§ 50 ods. 4 Exekučného poriadku) nevyplýva

prípustnosť odvolania, preto odmietol povinným podané odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie povinný a navrhol, aby dovolací súd uznesenia súdov oboch stupňov zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že uznesenie Okresného súdu Partizánske z 18. februára 2009 č.k. 3 Er 2386/2008-45 vydala vyššia súdna úradníčka, podaním odvolania sa toto uznesenie zrušilo zo zákona (§ 374 ods. 4 O.s.p.) a opätovne mal rozhodnúť sudca. Tým, že o odvolaní proti uzneseniu vydanému súdnym úradníkom rozhodol Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nebol jeho procesný postup v súlade so zákonom a týmto nesprávnym postupom mu odňal možnosť konať pred súdom.

Oprávnený sa k dovolaniu povinného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr to, či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak je napadnuté uznesenie, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.). Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania povinného preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Vychádzajúc z obsahu dovolania sa osobitne zameril na otázku splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

V danom prípade vydala uznesenie Okresného súdu Partizánske z 18. februára 2009 č.k. 3 Er 2386/2008-45, ktorým boli námietky povinného proti exekúcii zamietnuté, vyššia súdna úradníčka. V dôsledku odvolania povinného sudcu Okresného súdu Partizánske s poznámkou, že nemieni odvolaniu vyhovieť (viď č.l. 55 spisu), predložil vec odvolaciemu súdu (Krajskému súdu v Trenčíne), ktorý o odvolaní rozhodol dovolaním povinného napadnutým uznesením.

Podľa § 374 ods. 4 O.s.p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že postup Okresného súdu Partizánske bol v rozpore s ustanovením § 374 ods. 4 poslednou vetou O.s.p. O odvolaní, ktoré smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (o taký prípad ide aj v danej veci), totiž mal rozhodnúť sudca okresného súdu, nakoľko takéto rozhodnutie sa podaním odvolania zrušilo, a až v prípade, že by proti jeho rozhodnutiu bolo podané odvolanie, o tomto odvolaní by rozhodoval odvolací súd.

Keďže súd prvého stupňa takto nepostupoval a odvolací súd pri rozhodovaní na tento nesprávny procesný postup neprihliadol, bola dovolateľovi odňatá možnosť uplatniť procesné právo priznané mu Občianskym súdnym poriadkom, čím konanie pred súdmi trpí vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods.1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2010

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková